

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.]

fra tjenestemandskommissionen i dennes 3. delbetænkning har fremsat over for folketingets lønningsudvalg.

I dette ændringsforslag til pensionslovforslaget indgår der i overensstemmelse med tjenestemandskommissionens indstilling som det ene led forslag om udformning af de beregningsregler vedrørende egenpension, ægtefællepension og børnepension, hvis endelige affattelse har måttet afvente resultatet af overvejelserne omkring tjenestemandslønningernes størrelsesniveau. I sammenhæng hermed er der som det andet hovedled i forslaget optaget bestemmelser om retningslinjerne for samordning mellem tjenestemandspensioner og pensioner efter den sociale pensionslovgivning. Endelig er der indarbejdet forslag til overgangsregler om de nu ansatte tjenestemænds pensionsmæssige stilling i tiden efter nyordningens indførelse.

Efter den hidtidige pensionslovgivning er der to faktorer, som har afgørende betydning for tjenestemandspensionernes størrelse i de enkelte tilfælde, nemlig ansættelsestidens længde og den lønningsindtægt, tjenestemanden har opnået på pensioneringstidspunktet. Det samme gælder for egenpensionernes og ægtefællepensionernes vedkommende efter den foreslåede nyordning, men det er her forudsat, at pensionsoptjeningen får et væsentlig andet forløb end nu. Efter de gældende regler begynder optjeningen af pension, når en tjenestemand har været fast ansat i 5 år efter sit fyldte 30. år. Fra dette tidspunkt udgør den indtjente egenpension 50 pct. af den lønningsindtægt, hvoraf der beregnes pension, og denne pension stiger under den efterfølgende tjeneste i ujævnt tempo, indtil der med 32 års pensionsalder, tidligst ved det 67. leveår, sikres en højeste egenpension på 75 pct. af løngrundlaget.

De nye regler bygger på det princip, at pensionsindtjeningen knytter sig til tjenesteårene efter det fyldte 25. år, sådan at pensionen øges for hvert af disse tjenesteår med $\frac{1}{37}$ af stillingens højstepension, indtil optjeningen når maksimum efter 37 tjenesteår. Denne ordning medvirker til at understrege samhörigheden imellem tjenesten og den tilsikrede pension, og jeg finder det meget tilfredsstillende, at der herigen-

nem banes vej for en mere markeret pensionsdifferentiering i forhold til ansættelsestidens længde.

Hvad dernæst angår størrelsesrelationen mellem pensionerne og lønnen under aktiv tjeneste, viderefører forslaget den linje, som hidtil er blevet fulgt i tjenestemandspensionslovgivningen, at differencen mellem pensioner fra stillinger med forskellig lønmæssig placering ikke bør være for vidtgående. De beregningsregler, der foreslås anvendt, medfører, at de højeste egenpensioner fra stillinger i lønssystemets nederste og øverste lønrammer fastholdes på et niveau, der er praktisk taget uændret i forhold til de nuværende højstepensioner fra tilsvarende stillinger. Højstepensionerne fra stillinger, der er placeret lønmæssigt imellem disse yderpunkter, vil efter forslaget gennemgående være noget højere end pensionerne på højeste pensionsalderstrin efter den nuværende ordning, og det samme gælder ægtefællepensioner i sammenligning med de nuværende enkepensioner.

I forbindelse med fastlæggelsen af rammerne for den efterløn, der opnås som led i tjenestemandsansættelse, er det af vigtighed at sikre, at denne efterløn er i balance i forhold til efterlønsrettigheder, der følger af folkepensionsordningen og andre generelle sikringsordninger i samfundet. Behovet for sådan koordinering medfører, at der må tages stilling til, hvordan tjenestemandspensionerne bør tilpasses i forhold til den udvikling, som de sociale pensionsordninger har gennemløbet i de senere år, og den videre udbygning, som antagelig vil finde sted på dette område.

Forslagets bestemmelser om samordning mellem tjenestemandspensioner og sociale pensionsydelser indeholder en løsning af disse problemer, der må betegnes som en nydannelse i pensionslovgivningen, og som jeg tror vil vise sig at være af væsentlig betydning for pensionsplanlægningen fremover. Udgangspunktet er, at tjenestemænd og tjenestemandspensionister forudsættes inddraget under rettighederne efter de sociale pensionslove på lige fod med den øvrige befolkning, og der vil senere af socialministeren blive fremsat forslag om, at der med virkning fra 1. april 1970 sker ophævelse af de bestemmelser i sociallovgivningen, der nu undtager tjeneste-